

[Arnth Jensen.]

og jeg kan i et og alt slutte mig til de Betragtninger, som Ministeren og det ærede Medlem Hr. Hendriksen gjorde gældende. Det Punkt, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen særlig satte ind paa, var dette, om Fondsbørsmedlemmerne skulde være Mæglere eller Vekselerere. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte, at Staten bør ansætte Vekselerere og lønne dem — jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem mente, at Staten skal ansætte Mæglere — jeg ved ogsaa fra tidligere Forhandlinger om dette Spørgsmaal, at det netop er det, der har skilt Partiernes, idet Socialdemokraterne Gang paa Gang har været inde paa, at det skulde kun være Mæglere og ikke Vekselerere, der kunde handle paa Fondsbørsen. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kender Mæglereden, den, som var gældende lige indtil Loven af 1919 kom. Og jeg gaar ogsaa ud fra, at det ærede Medlem, som jo tidligere har deltaget i Debatten om dette Spørgsmaal, ogsaa kender den Udtalelse, som faldt i 1919 fra daværende Handelsminister Hage, og hvori denne i og for sig udtalte sin Sympati med denne Tanke, men ligesom det i Dag er blevet hævdet af det ærede Medlem Hr. Hendriksen og vistnok ogsaa af den højtærede Handelsminister, at det ikke er gør ligt at skruer Udviklingen tilbage, saaledes var efter moden Overvejelse ogsaa Hr. Hage blevet klar over, at dette lod sig ikke gøre, og derfor fik Lovforslaget i 1919 den Form, som Loven har den Dag i Dag. Daværende Handelsminister Hage er en Mand, som jeg har den dybeste Respekt for, hvad angaar Kendskab til Børsforhold, og jeg gaar ud fra, at han ved den Lejlighed udtalte sig med et vist Kendskab og ogsaa en vis Overbevisning, naar han sagde, at han ikke troede, man paa nogen Maade kunde gardere sig imod Misbrug. Han siger bl. a. — det staar i Landstingstidende for 1918—19 Sp. 1142, jeg ønsker med den højtærede Formands Tilladelse lige at citere et Par Linier:

„Og de Vekselmæglere, der havde aflagt denne højtidelige Ed — jeg ved ikke, om der overhovedet eksisterer nogen egentlig virkende Vekselmægler endnu, hvad der maaske neppe gør — har, saa langt jeg husker tilbage fra Børslevet, gjort alle mulige Forretninger, som de havde aflagt den stærkeste Ed paa ikke at røre ved! Den Slags Bestemmelser er det let nok at sætte paa Papiret. De gør, naar de ikke overholdes, langt mere Skade end det modsatte.“

Det var altsaa en Mand, der var godt kendt med de paagældende Forhold, der udtalte sig i den Retning, og jeg tror, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen maa gøre sig klart, at det lader sig ikke gøre at skruer Udviklingen tilbage til det Standpunkt, som han her i Dag forfægter. Jeg vil ogsaa haabe, at det maa gaa for det ærede Medlem, som det gik for hans Parti i 1919 og i 1922, at efter at man først har gjort sine Indvendinger, saa ender man alligevel med at stemme for Lovforslaget. Saadan gik det jo i 1922: efter at man fra det ærede Medlems Partis Side var kommet med akkurat de samme Indvendinger, som det rede Medlem møder frem med i Dag, saa gik endogsaa det ærede Medlem selv med til at stemme for Lovforslaget, saadan som det ogsaa foreligger her i Dag med de mindre Ændringer, der er foreslaet.

Jeg skal ikke komme ind paa de andre Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har nævnt. Dog forekommer det mig noget underligt, at det ærede Medlem vil tale om, at dette Lovforslag vil vælte Byrder over paa Erhvervslevet; i Forhold til, hvad man er vant til at se fra den Side med Hensyn til at lægge Byrder paa Erhvervslevet, saa forekommer dette mig at være som en Myg i Forhold til en Elefant. Jeg skal endnu en Gang anbefale, at vi vedtager dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, og fører det igennem i denne Samling.

Hans Nielsen: Jeg kan selvfølgelig ikke erkende, at de Ændringer, vi ønsker gennemført, er Bagateller, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hendriksen udtalte, tværtimod forekommer det mig, at de, specielt den, der vedrører Vekselerernes Stilling, er af meget stor Betydning, baade for Børslevet og for Befolkningen i dens Helhed.

Jeg kan kun udtale min Tilfredshed med, at Ministeren forsikrede, at baade til det Tilsyn, der omtales i § 11, og til Fondsbørsbestyrelsens Formand var det Ministerens Hensigt at udnævne — for at bruge det Udtryk —, upartiske eller personligt uinteresserede Personer, men jeg beklager, at Ministeren ikke kan følge vore Ønsker med Hensyn til de for ham jo ikke særlig vigtige Spørgsmaal, om Pensioneringen af den hidtidige Børskommissær, og om at fritage Erhvervslevet for den nye Afgift, som man her vil læsse over paa det. Baade det ærede Medlem Hr. Hendriksen og den højtærede Minister sagde nok, at det ikke var saa stort et Beløb, det drejer sig om. Nej, det kan man naturligvis godt sige, det er ikke noget